



**NAISTEOLOGIT R.Y.
KVINNliga TEOLOGER R.F.
JÄSENINFO / MEDLEMSINFO 1/2022**

Sisältö:

1. Pääkirjoitus / ledare
2. Haasteena ADHD/ADD
3. Tasa-arvo- ja yhdenvertaisuustyö Kirkkohallituksessa
4. Vuosikokous 2022 - Årsmöte 2022
5. Tilinumero & jäsenmaksut 2022
6. Hallituksen yhteystiedot

Pääkirjoitus

Mitä tehdään joustavalla ja uupuneella työntekijällä?

Eräs viisas pappi totesi minulle muutama vuosi takaperin työuupumuksen kourissa: "Miten voi auttaa toista, jos itse on autettavan asemassa?" Tämä lausahdus on tullut mieleeni useamman kerran viimeisen kahden vuoden aikana. Olemme eläneet pitkään poikkeusaikaa ja kysymys omasta jaksamisesta on ehkä ajankohtaisempi kuin koskaan. Miten pitää huolta omasta jaksamisesta, jotta voi olla toisen tukena tai jotta voi selviytyä jokapäiväisistä työtehtävistä? Miten olla osa toimivaa työyhteisöä ja kokea yhteenkuuluvuutta muiden kanssa, kun vastassa onkin ihmisen sijaan tietokoneen- tai puhelimen ruutu?

Viime aikoina on monelta työntekijältä pyydetty joustavuutta, nopeaa reagointikykyä, vahvaa stressinsietoa ja sitoutumista työhön, jopa kellon ympäri. Osa työntekijöistä on puolestaan tehnyt pitkään töitä kotoaan käsin, tapaamatta kasvokkain työkavereitaan tai asiakaskuntaa, joten paluu "normaaliin" tuntuu ahdistavalta.

Miten työnantaja on huomionnut nykytilanteen? Onko tarjottu mahdollisuuksia palautua haasteellisista työtehtävistä? Onko merkattu kalenteriin ylimää räisiä vapaapäiviä tai palkkaa tarkistettu yöspäin? Aktiivisesti pidetty yllä mahdollisuutta työnohjaukseen tai työpsykologin vastaanotolle?

Olen aina silloin tällöin ja erilaisissa tilanteissa ottanut esille kirkon johtavien virkojen määräaikaaisuuden. Olen useasti saanut vastaukseksi kysymyksen: "Mitä tehdään käytetyllä piispalla? Nykytilanteessa itse ehkä ennemminkin kysyisin: "Mitä tehdään uupuneella työntekijällä?"

Työuupumus

- Syy:**
- pitkään jatkunut työtilanne, joka ylittää työntekijän voimavarat.
 - johtuu aina työstä, mutta sille voivat altistaa tietyt persoonallisuustekijät.

Työolosuhteiden kuormitus:

- työtehtäviä on liian paljon, ne ovat liian vaativia taikka tavoitteet ovat epäselvät tai epärealistiset.
- huonot työskentelyolosuhteet mm. ilmapiiriongelmat, yhteisöllisyyden mureneminen tai organisaatiomuutokset kuormittavat työntekijän jaksamista.
- vähäiset mahdollisuudet vaikuttaa työhönsä, sosiaalisen tuen puute, työn matala palkitsevuus, epäoikeudenmukainen kohtelu sekä työnantajan ja työntekijän arvojen yhteensopimattomuus.
- Pitkään jatkunut epävarmuus ja ennakoimattomuus

Henkilökohtaiset tekijät:

- itselle ja työsuoritukselleen asettamat kohtuuttoman suuret vaatimukset, "täydellisuuden" tavoittelu ja voimakas velvollisuudentunto
- taukojen laiminlyönti, jatkuva työpäivän venyttäminen ja lomien lykkääminen.

Lähde: Työuupumus eli burn out - Terveystalo 24.1.2022

Ledare

Vad gör man med en flexibel och utmattad arbetstagare?

En klok präst konstaterade för att par år sedan till mig drabbad av utmattning: "Hur kan man hjälpa andra, om man själv är i behov av hjälp?" Jag har under de senaste veckorna ofta tänkt på det här yttrandet. Vi har under en lång tid levt i ett undantagstillstånd och frågan om det egna orkande är kanske mer aktuell än någonsin. Hur skall man ta hand om sina egna krafter så att man kan vara ett stöd för andra eller för att klara av de dagliga arbetsuppgifterna? Hur kan man vara en del av en fungerande arbetsgemenskap och känna tillhörighet med andra, då man sitter mitt emot en dator- eller mobilskärm i stället för en fysisk människa?

Under de senaste tiderna har det krävts flexibilitet, snabb reaktionsförmåga, stark stresstålighet och engagemang, rentav i ett halvt dygn. En del av de anställda har å sin sida arbetat långa distansdagar hemifrån, utan att träffa sina arbetskamrater eller sina församlingsbor. För den känns det ångestladdat att återgå till det "normala".

Hur har arbetsgivarna tagit nuläget i beaktande? Har de erbjudit en möjlighet att återhämta sig från krävande arbetsuppgifter? Har det dykt upp extra lediga dagar i kalendern? Har ni fått lönepådrag? Har ni blivit erbjudna en möjlighet till arbetshandledning eller att besöka en arbetsplatspsykolog?

Jag har alltid nu och då och i olika situationer lyft fram de tidsbestämda tjänsterna hos kyrkans ledare. Jag har ofta fått till svar en fråga: "Vad gör man med en förbrukad biskop?" I nuläget frågar jag snarare: "Vad gör man med en utmattad arbetstagare?"

Utmattning -Burn Out

Orsak:

- en arbetssituation som varat länge och som övergår arbetstagarens krafter.
- beror alltid på jobb, men vissa personlighetsdrag kan vara riskfaktorer.

Betungande arbetssituation:

- det finns för många arbetsuppgifter, de är för krävande eller målen är oklara eller orealistiska.
- Dålig arbetsmiljö bl.a. dålig atmosfär, bristande gemenskap eller förändringar i organisationen betungar arbetstagaren.
- få möjligheter att påverka sitt jobb, brist på socialt stöd, låg belöning av arbetet, orättvis behandling och diskrepans mellan arbetsgivarens och arbetstagarens värden.
- långvarig osäkerhet och oförutsägbarhet.

Personliga faktorer:

- ett för höga krav på sig själv och andra, perfektionism och en stark plikt känsla,
- försummande av pauser och semester, ständig förlängning av arbetsdagen.

Källa: Työuupumus eli burn out - Terveystalo 24.1.2022

Haasteena ADHD/ADD

Vaivaako myöhästely, jatkuva tavaroiden hukkaaminen, jumittaminen, vaikeudet odottaa omaa vuoroa ja sopeutua uusiin tilanteisiin, sosiaalinen kömpelyys, töksäyttely, rahankäytön ongelmat ja huono itsetunto? Onko vaikeaa siirtyä seuraavaan tehtävään tai saada iltaisin unta? Pelottaako hylkääminen tai oletko kovin herkkä? Tässä on joitain hankaluuksia, joita tarkkaavaisuuden häiriö aiheuttaa.

Kun kerroin sosiaalisessa mediassa saaneeni viime syksynä nelikymppisenä ADHD-diagnoosin, sain paljon viestejä. Kovin monella tuntuu olevan ADHD tai ADD diagnoosina tai jollain läheisellä. Kaikki eivät uskalla sanoa sitä ääneen. Kai siinäkin on vielä jonkunlainen stigma, tai niin koetaan. Minäkin mietin hetken, kerronko asiasta julkisesti, mutta yksi oire on (liika) rehellisyys ja kuitenkin parempi on olla avoin kuin käyttää energiaa asian miettimiseen. Ja jotenkin halusin myös kertoa, että tällaisella diagnoosillakin voi olla yli 600 opintopistettä ja töitä ja suht normaali elämä.

Jotkut arvelivat omaavansa jonkin tarkkaavaisuushäiriön, mutta eivät halua diagnoosia. No tätäkin mietin viime vuonna, kun tajusin, että yksi ADHD:n oire on ylikeskittyminen ja aloin taas miettiä asiaa. Viimeksi ajattelin asiaa 15 vuotta sitten kun aloitin tekemään gradua ja se ei aluksi oikein edennyt. Kävin välissä tekemässä pari vuotta töitä yms. Tein gradun lopulta, lukkiutumalla pariksi kuukaudeksi asuntooni Joensuussa ilman mitään muita virikkeitä. Sitten olen vain monesta asiasta suoriutunut tavallani, usein multitaskaamalla ja viime tingassa.

Päädyin kuitenkin nyt hakemaan diagnoosin, että saisin mahdollisesti apua ja myös siksi, että ADHD on alidiagnosoitu naisilla. Varsinkin naisilla häiriötä usein hoidetaan masennuksena, ja mielialalääkkeet voivat jopa pahentaa oireita. Naisilla oireet ovat yleensä vähän erilaisia kuin miehillä, ja ADHD:tä myös ajatellaan yhä miesten häiriönä, ehkä sen vuoksi naiset eivät saa diagnoosia yhtä usein. Itselle yksi mullistava kirja aiheesta oli Supervoimani ADHD, jossa kerrottiin myös häiriön hyvistä puolista. Toinen suositeltava kirja on ADHD-aikuksen käyttöopas 2.0, jossa on myös paljon käytännön vinkkejä.

Mutta kyllähän sitä ilman diagnoosiakin tässä on pärjännyt 40 vuotta, ja se on jokaisen oma asia, haluaako sitä vai ei. Ajattelin toisaalta myös sitä, että toivotan aina oppilaille ja vanhemmille, että aina kannattaa hakea diagnoosi ja apua, jos on joku erityisyys, niin miksi en sitten itse toimisi niin? Tavallaan tämä toi kyllä itselle perspektiiviä siihen, että onhan tähän liittynyt tällaisista identiteetin työstämisestä ja varmaan myös jatkossa.

Asiasta on ennakkoluuloja, niitä oli myös minulla, haluaisin niitä purkaa myös puhumalla asiasta avoimesti. Itsellä on käynyt hyvä tuuri, kun olen kiinnostunut kirjoista ja muista tylsistä asioista. Se on auttanut akateemisella uralla eteenpäin, kun ylikeskittyminen tapahtuu esimerkiksi kirjaa lukiessa ja pystyn yhdessä illassa lukemaan kirjan. Toisaalta ADHD siis ilmenee supervoimina niissä asioissa, jotka kiinnostavat tai esimerkiksi tulipalokiireen tai kriisin alla tai muuten haastavissa tilanteissa toimittaessa. Kun muiden aivot menevät jumiin, niin ADHD-oireinen saattaaakin loistaa. Ideoita myös syntyy vauhdilla, niitä ei vain ehdi toteuttaa.

Lokakuusta asti olen ollut lääkityksellä. Lääke toimii niin, että se otetaan aamulla ja se auttaa aivojen välittäjäaineita toimimaan muutaman tunnin ajan paremmin. Iltaan mennessä se on

poistunut kehosta. Jos sen unohtaa ottaa aamulla, sitä ei saa ottaa myöhemmin, sillä silloin ei saa nukuttua. Sitä ei tarvitse ottaa joka päivä ja välipäiviä itseasiassa suositellaan.

Yksi syy hakea diagnoosi oli oppia ymmärtämään itseä ja etsiä tietoa arjen kikka kolmosista. No näitä olisin voinut harjoittaa ilman diagnoosiakin. Mutta halusin myös kokeilla lääkitystä.

Ensin ajattelin, että onko turhaa syödä lääkkeitä, olenhan pärjännyt tähänkin asti hengissä. Kuulin kuitenkin lääkäreiltä ja psykoterapeutilta, että todella monen ADHD-oireisen arki on muuttunut ihan erilaiseksi lääkkeiden avulla.

Toinen vastalauseeni oli, että muutunko sitten eri ihmiseksi. Eikö hölmö sekoilu ja tyhmät ideat ole rakastettava osa persoonaani? Muutunko tylsäksi vakuutuskirjanpitäjäksi (anteeksi kirjanpitäjät) lääkkeen avulla? Terapeuttini sitten tähän, että olet varmaan lääkkeen saatuaasi yhä oma itsesi, mutta oireilu vaan lievenee ja elämä helpottuu.

Olenkin lääkkeen aloittamisen jälkeen pystynyt tekemään töitä paljon helpommin kuin ikinä. Tarkkaavaisuuteni ei poukkoile sataan asiaan yhden asian tekemisen aloitettua. Esimerkiksi jos tunnilla haluan näyttää jonkun kuvan, voin vain avata sen kuvan enkä ensin avaa kolmea väärää kuvaa ja sammuta välillä vahingossa tietokonetta ja älytaulua ja lopuksi tuleekin taas eri asia mieleen. Pystyn aloittamaan ja lopettamaan tekemisen tilanteen niin vaatiessa. Silti olen mielestäni ihan oma itseni (ja vähäistä sekoiluakin edelleen on ilmassa). Ideoitakin yhä syntyy, ja osan saan jopa toteutettua.

Parasta oli se, että kun yleensä olen kouluviikon lopuksi kuin jyrän alle jäänyt, enkä perjantaina iltapäivän tunteilla osaa enää selittää mitään enkä kutsua ihmisiä oikeilla nimillä. Niin nyt, paitsi että jaksoin koulupäivän loppuun asti hyvin, niin myös kotona olen vielä toimintakykyinen. Siis ylenmääräinen sekoilu ja ihmisten kanssa työskentelyssä vaadittava keskittyminen (tai sen yrittäminen) vie myös energiaa, ahaa!

Nyt kun ajattelen hassuja ennakkoluulojani, niin mietin, miksi suhtaudun neuropsykologisen häiriön lääkitykseen eri tavalla kuin muihin? Toki kaikkien lääkkeiden kanssa tulee olla varovainen ja yrittää olla syömättä turhia lääkkeitä. Mutta jos olisin alkanut epäillä itselläni diabetesta, niin olisinko miettinyt, että kannattaako nyt hakeutua lääkäriin ja ottaa lääkitystä, olenhan pärjännyt tähänkin asti jotenkin, olenko sitten enää oma itseni, jos diabetes saadaan hoitotasapainoon.

Onko kuitenkin niin, että epäilin sitä, onkohan tämä nyt oikea häiriö, johon olisi hyvä olla lääkkeet, että olen nyt vain tällainen ja oikeastaan pitäisi vain pärjätä ja sinnitellä niin kuin muutkin? Sanoisinko itselleni niin, jos jalka olisi poikki? Sait tämän nyt osaksesi, kyllä pitäisi vaan pärjätä.

Nyt vaan harmittaa, että kuinka paljon helpompaa moni asia olisi voinut olla jo aiemmin...

Suosittelen lämpimästi tutkimuksiin hakeutumista, jos asia yhtään mietityttää. Alustavia testejä löytyy myös helposti netistä. Päätän vielä ADHD tutuksi -sivuston ajatuksella: "Haasteistaan huolimatta ADHD-oireiset aikuiset ovat usein luovia ja kekseliäitä, herkkiä ja huolehtivia, viehättäviä ja rakastettavia sekä todella rehellisiä. Nämä ovat ominaisuuksia, jotka moni muukin haluaisi itselleen."

Henna Salo, pappina 12 vuotta, tällä hetkellä lukion opettajana.

Kommenttina edelliseen:

Sain ADD-diagnoosin viime elokuussa 57-vuotiaana. Aika moni asia loksasti paikoilleen. Ja toisaalta, koko maailmani ja elämäni mullistui. Edelleen olen aikamoisessa prosessissa. Mutta sen olen huomannut, että avoimuus kannattaa. Mitä rehellisempi olen omien haasteitteni kanssa, sitä helpompi minun itseni on ne hyväksyä.

Henna Salo kirjoitti omalla facebook-sivullaan hyvin avoimesti omasta ADHD:staan, ja ADHD:sta ylipäättään. Siksi pyysin häntä kirjoittamaan asiasta myös tähän jäseninfoon. Samalla perustimme facebook-ryhmän ADHD/ADD-papeille, niille, joilla on jo diagnoosi, ja myös niille, jotka miettivät, voisiko näin olla. Asia on selvästi monille ajankohtainen, ja ryhmäänkin on jo liittynyt monia. Ryhmä on salainen, mutta jos haluat liittyä mukaan, laita minulle viestiä facessa tai messengerissä.

Pirkko Järvinen, Pappina 11 vuotta, Naisteologit ry:n hallituksen jäsen

Tasa-arvo- ja yhdenvertaisuustyö Kirkkohallituksessa

Yhdenvertaisuustyötä tehdään sekä seurakunnissa että Kirkkohallituksessa monien teemojen ja tehtävien puitteissa, esimerkiksi diakoniassa, kasvatuksen kentällä, monikulttuurisen väestön kanssa tehtävässä työssä sekä saavutettavuuden ja vammaistyon myötä. Keskityn nyt kuitenkin siihen tehtäväkenttään, joka minulla on ollut parivuotisessa rupeamassani projektityöntekijänä (helmikuusta joulukuuhun 2020) ja asiantuntijana (joulukuusta 2020 maaliskuuhun 2022) Kirkkohallituksessa.

Olen huomannut, että sukupuolten tasa-arvo on ollut aiemmin vahvemmin esillä Kirkkohallituksessa. Esimerkiksi Kirkon naistyön toimikunta on ollut olemassa ainakin vuosina 1953–2008. Esimerkiksi kirkon tasa-arvopalkinnon 2020 saanut Taantuvan tasa-arvon kirkko -teos nosti laajemmin keskusteluun tasa-arvotilanteen kehityksen ja herätteli osaltaan aktiivisempaan toimintaan tasa-arvotilanteen kehittämiseksi.

Rakenteiden merkitys

Ilman toimivia verkostoja ja rakenteita tasa-arvotyön edistäminen on satunnaista. Olennaista on yhteistyö eri toimijoiden kesken. Hiippakunnan taso on tasa-arvotyön kannalta erittäin merkityksellinen. Kaikkiin hiippakuntiin on viimeisen kahden vuoden aikana nimetty tasa-arvo- ja yhdenvertaisuusyhteyshenkilöt, jotka antavat neuvoa ja tukea. Jatkossa panostamme yhteyshenkilöverkostosta viestimiseen sekä tasa-arvo- ja yhdenvertaisuusosaamisen kehittämiseen.

Aktiivisuus hiippakuntatasolla tasa-arvotyössä on tärkeää. Lähiseurakuntien yhteistyö ja hiippakunnalliselta tasolta koordinoitu tasa-arvotyön kehittäminen tuo vaikuttavuutta. Yhteyshenkilöverkoston rakentamisen lisäksi olen kannustanut hiippakuntia perustamaan yhdenvertaisuustyöryhmiä, jotka edistävät yhdenvertaisuutta paikallisen toimintaympäristön ja sen erityiskysymykset hyvin tuntien. Hiippakunnalliset yhdenvertaisuusryhmät ovat olemassa ainakin Turun arkkihiippakunnassa sekä Helsingin että Tampereen hiippakunnissa. Yhdenvertaisuusryhmät edistävät paikallisia asioita, mutta tuottavat

materiaalia ja malleja toisillekin jaettavaksi. Esimerkiksi Turun yhdenvertaisuusryhmä rakentaa parhaillaan prosessimallia yhdenvertaisuuskysymysten käsittelemiseksi seurakunnissa. Pilotointivaiheen jälkeen malli on vapaasti käytettävissä kaikkialla.

Kirkon tasa-arvo- ja yhdenvertaisuusryhmä perustettiin Kirkkohallitukseen maaliskuussa 2021. Ryhmän työskentelyissä on tähän asti keskitytty tasy-kysymyksiin työyhteisöissä. Kuluvana keväänä on odotettavissa Kirkon tutkimuksen toteuttaman kyselyn kautta kokonaiskuvaa erityisesti pappisvirkaan ja sukupuoleen liittyvistä kysymyksistä sekä häirinnän ja syrjinnän sekä tasa-arvoisuuden kokemuksista seurakunnissa. Kyselyn tulokset auttavat työryhmää kohdentamaan työpanostaan keskeisiin tasa-arvon ja yhdenvertaisuuden teemoihin.

Sanoitettu tulee näkyväksi Yhtenä väylänä viestiä tasa-arvo- ja yhdenvertaisuustyöstä ovat pari vuotta olemassa olleet Tasa-arvo ja yhdenvertaisuus -verkkosivut. Syksyllä 2020 Kirkonkello -verkkolehden Huomioita tasa-arvosta -blogisarjalla haluttiin nostaa tietoisuutta tasa-arvokysymysten merkityksestä ja kiinnittää huomiota seurakuntatyössä aiheeseen.

Naisiin kohdistuvan väkivallan teema on ollut yhtenä painopisteenä viimeisen vuoden aikana. Yhteistyökumppaneiden Naisjärjestöjen Keskusliiton ja Suomen Lähetysseuran kanssa olemme järjestäneet keskustelutilaisuuksia, joilla on pyritty lisäämään tietoisuutta naisten kokemasta väkivallasta Suomessa ja uskonnollisissa yhteisöissä sekä uskonnon vaikutuksesta väkivaltaan.

Konkreettisella materiaalillakin on paikkansa, kun halutaan auttaa käsittelemään ja tunnistamaan yhdenvertaisuuskysymyksiä seurakuntatyössä. Tuore Näkymättömät rajat -materiaali on yksi väline teemojen esiin nostamiseen vaikkapa seurakuntalaisten kanssa. Tiedon lisäämisellä on vielä tärkeä rooli tasa-arvo- ja yhdenvertaisuustyössä. Yhteistyössä hiippakuntien ja STEP-koulutuksen kanssa rakennettiin tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta rekrytoinnissa käsittelevä koulutusmateriaali, joka on ollut jo luottamushenkilökoulutuksissa käytössä. Koulutuksen pitkäjänteisyydellä ja uusien olennaisten teemojen esiin nostaminen on kuitenkin tärkeää, että tasy-näkökulmat muuttuvat luonteviksi seurakuntien päätöksenteossa.

Yhteistyön ja tavoitteellisuuden merkitys

Tasa-arvo- ja yhdenvertaisuustyö tulee vaikuttavaksi vasta, kun sille on asetettu riittävän selkeät tavoitteet. Tavoiteasetannassa johtamistehtävissä olevilla on tärkeä rooli. Tasy-työn vaikuttavuutta lisää laaja-alainen yhteistyö. Kirkkohallituksen sisällä yhteistyötä rakennetaan eri yksiköiden ja osastojen välille. Aiemmin mainitut hiippakunnat ovat suoran seurakuntakontaktinsa johdosta oleellinen ja vaikutusvaltainen kumppani. Suorat viestit seurakunnista ja työntekijöiltä ovat kuitenkin myös tärkeitä, sillä arjen kokemukset kertovat lopulta sen, millainen tasa-arvotilanne kirkossamme on.

Vuonna 1908 kirkolliskokous sai aloitteen, että naisilla olisi vaalikelpoisuus kirkollisissa vaaleissa. Aloitetta perusteltiin seuraavasti:

”Sekin ulkonainen tasa-arvoisuus ja vapaus, joista aikamme kerskaa, on suurelta osalta kristinopin työtä. Ei sen vuoksi voi kummastuttaa, että Suomen kansankirkkokin tähän aikaa, jolloin valtiollisen ja yhteiskunnallisen tasa-arvon aatteet maassamme

yhä yleisemmin tunnustetaan, ottaa tarkataksaan, vastannevatko kaikki liitokset sen omassa rakenteessa niitä ihanteita, joille se sisäisesti on perustettu ja joiden toteuttamiseksi ulkonaisissakin oloissa se niin voimakkaasti on vaikuttanut. ”

Kirkon tasa-arvo- ja yhdenvertaisuustyö saa perustelunsa yhä samasta lähteestä – kyse on kirkon itseymmärryksestä ja sanomasta, joka on sen olemassaolon syy.

Minna Rikkinen, asiantuntija, Kirkkohallitus. Kirkon yhteiskunnallisten ja sosiaalieettisten kysymykset. Tasa-arvon, yhdenvertaisuuden ja kirkon yhteiskunnalliset roolit.

Vuosikokous 2022 - Årsmöte 2022

Naisteologit ry - Kvinnliga teologerna rf vuosikokous järjestetään **maanantaina 28.3. klo 13** Saksalaisessa kirkossa (Bernhardinkatu 4, Helsinki). Kokouksen jälkeen on messu. Aloitamme lounaalla Block by Dylan-ravintolassa klo 12. Naisteologit ry tarjoaa lounaan.

Olet lämpimästi tervetullut mukaan!

Naisteologit ry - Kvinnliga teologerna rf årsmöte ordnas **måndag 28.3 kl. 13** i Tyska kyrkan (Bernhardsgatan 4, Helsingfors). Vi firar mässa tillsammans efter mötet. Vi börjar mötet genom att äta lunch tillsammans på restaurang Block by Dylan kl. 12. Kvinnliga teologerna rf bjuder på lunch.

Varmt välkommen med!

Tilinumero & jäsenmaksut 2022

Muistathan maksaa Naisteologit r.y:n/Kvinnliga teologer r.f. vuoden 2022 jäsenmaksun!

- työelämäjäsen 20 €
- opiskelija, eläkeläinen 10 €
- kannatusjäsen

maksetaan uudelle tilinumerolle:
FI25 5620 0920 5878 61

Huom! Kirjoita viestikenttään oma nimesi sekä jäsenmaksuvuosi 2022.

Hallituksen yhteystiedot

Laura Leverin, hallituksen puheenjohtaja
pastori, varhaiskasvatuksen esihenkilö ja
työnohjaajakoulutettava
Rekolan seurakunta
laura.leverin@evl.fi
050 467 2434

Auni Kaipia, sihteeri
rovasti, kappalainen,
Kangasalan seurakunta
auni.kaipia@evl.fi
Tampereen hpk

Tuija Wilman, kassör/ rahastonhoitaja
församlingspastor, Borgå svenska
domkyrkoförsamling
tuija.wilman@evl.fi
040 7021923
Borgå stift

Laura Late Mäntylä
Helsingin yliopisto,
Viikin ja Kumpulan kampukset
0505919874
laura.mantyla@evl.fi
Helsingin hpk

Mari Ruuska, viestintävastaava
seurakuntapastori,
Messukylän seurakunta
mari.ruuska@evl.fi
040 8048613
Tampereen hpk

Maria Lindberg,
informationskordinator/
viestintäkoordinaattori
dövpräst/ sakkunnig, teckenspråk
Kyrkostyrelsen
maria.lindberg@evl.fi
0503427129
Borgå stift

Pirkko Järvinen
diakoniapappi, sateenkaariyhdyshenkilö
Lohjan seurakunta
pirkko.jarvinen@evl.fi
044 328 4384
Espoon hiippakunta

Terttu Laaksonen
Sovitteluohjaaja
Länsi-Uudenmaan sovittelutoimisto
Lohjan toimipiste
Kartanonkuja 1
08200 Lohja
p. 050 5734044
terttu.laaksonen@kalliola.fi

Nea-Bettina Baarman
0443306224
nea-bettina.baarman@helsinki.fi